

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

ו. ואם לא תשיג ידו לשתי תורים או לשני בני יונה והביא את קרבנו אשר חָטָא עשירת האֶפֶס סלת לחֲטָאת לא ישים עליה שֶׁמֶן ולא יחן עליה לבנה כי חטאת היא:

וַיִּקְרָא ה' יֵשׁוּעַ
וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה אֲנִי
אֵשֶׁר יִקְרָא מֵאֵלָּה לֵּךְ
וְהִקְרִיבָה אֶל הַבֹּקֶר
וְהִנֵּשְׂתָּ אֶל הַמִּזְבֵּחַ:
וַיִּקְרָא ב' ח

הגהות הב"ח

(א) ייחוד ד"ה נגיפה יצי
מזון הסוד ואח"כ מ"ה
נגיפה וחיבת יכול לא יתן בלי
נחת:

מוסף רש"י

כל היבא דתנן. כלמר
מנחתא עשר תנן. כלמר
מנחתא טוהא כדן אחד
לאפוקי מדר"ש. דמנסי
חד מנחה כחא דמכסר מנחה
מלפניו כחלחא טוהא דלדריה
הי ילא מנחתא (דקדק טוהא)
מנחתא.

רבינו גרשום

תתן שמן על שוריה של
מנחת חוטא אינו עובר
בדאמרי' דבש הותר בשרי
במנחות וכן שמן נתן בלי
שיש בו שמן על כלי שיש
בו מנחת חוטא לא פסלה
הואיל ולא עירבו במנחה
נוספה: בגופה של מנחה
הכתוב מדבר לא יתן עליה
לא אשיות דאמי' כהן אחד:

(א) גרואס דע"ל דללא יתן עליה
שמן ללישוח ב'.

J. G. C. de Wit

כל המנחות באות מצה פרק חמישי מנחות ס.

מִי בעינין שימח דומיא דנתינה או "א. צ"ק דכריתות (דף יב:) פליגי רבי יהודה ור"מ גבי שכן המשחה דר' מאיר סבר על בשר אדם לא יקר וכחצי ואשר יתן ממנו על זר עז מה סבה כל שהוא אף נתינה כל שהוא ור' יהודה סבר ילפינן נתינה דזר מנתינה דעלמא מה

רבי אהר רבוי אלא
רבי רב צחק בר יוסף
הו שמן על גבי כוית
שמה כנתינה או לא
דיה: ת"ר ולא ישים
ל בשני כהנים תלמוד
מנחה הכתוב מדבר
כלי על גבי כלי ואם
הפך של מנחה הכתוב
שעונות הגשה ואין
התנופה תנופה ואלו
הגשה ואילו שעונות
תנופה מנחת הסולת
ולות והרקיקין מנחת
משוח מנחת נכרים
א רבי שמעון אומר
בהן משיח אין בהן
ומיצה וכל שאין בהן
גמ' ואמר בר פפא
מן מאי קמ"ל לאפוקי
מחצה חלות ומחצה
מנא הני מילי דתנו
ת אשר יעשה מאלה
הבבון והגשיה הייתי
מנין תלמוד לומר
הוא אמר לו הכא
מנחת

וירושלמי משמע דלפין לה שיעור כלל והא דלא חיי לה כהדי סך דלפין
 ית ששירה יוכרין ומתן כהונת אין שייך להוכיח כאן דלא שייך כהו
 דרם שלא יתחייב בשני לאופן לה להצטור ועל השמן אלא שני הכנים
 ולא דקשה כיון דכחשי שני לאופן לה לא יתחייב סך אחד "א כמו
 דרמא דמילתא משום כרוב עס הדרת מלך דהא בתפוסת זוה וסוק
 (דף סב.) כל שכן בשתי מנחות והכי קאמר יכול בשתי מנחות דיוקא
 כיון דכבר נתן עליה שמן הכי היא פסולה ולא מחייב חו אצטור
 לה דדרשין כשהי ולא פסולה אימא מהתם ילפינן ח"ל עליה בגופה
 די בשמן השמן והא מילתא כתי אחת וסמא אא אפשר למצא א
 חו ולבנה ור"ת מפרש כי לא צריכא בשני הכנים לומר בשני "דברים שזה
 דאורחא דמילתא ששני הכנים רגילין לעשות משום כרוב עס הדרת
 ובעי אי חייב כזה אחד זה על שמהי אט"פ שנפלה בשמן מירי
 חות כחתת נתן שמן ונחלת חו כרוב ח"ל עליה בגופה חו מנחה
 וכן אתא אל הדין וצ"ל "אחד דכחשי שאין עס משום ח"ל עליה

[illegible]

א) (סו"ק ר"ב א' אחר ר"ב). דגבי שמן כמבי' עליה דהיינו מית וגבי לבונה כמבי' עליה דמשמע עד דליכא שיטורא; ב) לבונה כמבי' מיתיה ומיתיה כמבי' כדמכחי (ויקרא כג) ונתן לכהן את הקדש ובההיא מיתיה כמבי' אמילא ח' וכל אמילא כמבי'. עליה משמע בדמנחה נמי בעינן מית הוי

רבו אחר רבו דגבי שמן כחב עליה
הדיינו כות וגבי לבונה עליה היו
רבו אחר רבו ואינו אלא למעט
דגבי לבונה לא בעינין כות מנחה
[א] דעל משכו נמי חייב: **מי בעינין**
שיטה. השמן דומיא דנחיתת לבונה
ללא מחיב אלא בכית אי לא: יכול
בעני כהנים. דלא ימחייבו שני לאוין
עד שיהי שני כהנים אחד ונתן שמן
ואחד ונתן לבונה אבל דא כהן לא
מחייב אלא חד לאו: **בגופה של מנחה**
הסכוב מדבר. תלוין שני הלאוין כיון
שנתן שמן ולבונה וכל המנחה חייב
בשנים לא שנה חד ולא שנה תרין:
(ה) **יכול לא יתן כלי כו'**: **בגופה של**
מנחה. עד שיערב את השמן או
הלבונה במנחה: **מתניתין כל שאין**
לה קמיה. להחיר שירים לכהנים:
אין לה **הגשה**. דקדמייהו כנרתיאל לקמן
ויאלו אלו מנחת כהנים ומנחת חור
משיח שאין מהן לכהנים: **גמ'** **עשר**
קון. תברי לישי כדפרשיה לטייל
(דף עא.) **והבאת את המנחה**. בהבוא
קרבן כחב והגשה אל המזבח:
אלא **קומן בלבד**. שנעשה לה'
מנחה כו'. שטעונה הגשה קודם
קמייהו: **ודין הוא**. דמנחת חוטא
טעונה הגשה ולא **נריך קרא**:
מנחת

אומר אין לי שטען הגשה אלא קומץ בלבד מנח
מנחה ^כ מנחת חוטא מנין ת"ל את המנחה ודין

דעכל בכל שווא דעהמירן קן איסורו וזמנכתא פיאה בשמשתא קמייא
לחם שיעור משום דאין אדם עשה לו גורנו תרומה משום דכמיר
לא פטורה ולא כות (ו) יבול בשני בהגיה ח"י ע"ה. פירש בקו
אחד נותן את השמן ואחד נותן את הלבונו אבל חד כהן לא מייחב אל
שנים וזמנכתא דמירי בשמי מנחת העשית בשני הכהנים דהרי
לזבים מנחתם של שלשה הכנים משום ברוב עט הדרת כדלקמ
חמישי שני לאין שבוט נותן שמי וזכות נותן לזבית דלולו במנחה אל
דאשכחן לעיל (דף כו.) בהמחזן את הפסולה דפטור ואע"ג דהתם כתי
נל מנחה הכבוד מדבר לחייב שני לאין וקת קשה לזימא דקרא
גמ סתם קרא אורחיה בזה אהרן או כמו שגרינן מנחות שני צהם
נותן שמי וזה נותן לזבית וזהו אהרן או כדא שני ואחר או אלף שמי
מלך ואחמתי קאי דחייב על השמן בפני עצמו ועל הלבונו בפני ע"ה
דהרי אמתא אחר מחזק או כיון דנפסקא איזי חייב ומחתי בשמי
י"א נותן שמן על הלבונו או לזבית על השמן שאין או גבושה ואל
משמע שאין כלל שמן כל המנחה או נמי גבושה משמע שברה ולא
הגשה צ"י שאין בהן קבציה. מיהא אלף מעתה חוטא חוטא של כה
מנחות (תקן עב:) רבי שמעון אומר מנחת חוטא של הכנים נקמאת והק
שארין שמעון בגמרא מרבה אפי' שני מנחות שני מלך לאשמי ובא
קאין מהן לאשמי ומנחת עקרים שפירא דהם גזלל עממא ומנחת
בני ועוד קשה דשכן הכא נקריט טעמא דהי הוי צ"י לחייב ר
שאין מהן לכהנים או בגמרא לימני דברייא מרבה איזי שאר מנח
לפרס דקמיה דנקט הכא אע"ג דלשונא משמע דלעטמא נקטיה
אין בו הגשה דשמעיה מכלל או שתי הלחם ולחם הפנים ומנחת נס
ין קמיה י"ז בו הגשה דשי דשין בו קמיה וקאין בו הגשה כגור
מהדר דהא כתיב במנחת מרחשת (ויקרא ג.) אשר יעשה מאלה משמ
מנחת העומר ומנחת קוטע דרדשי ר' שמעון ור' יהודה אבל מ
אז איכא למיפרך מה להלך השוה שבהן שכן נקמזות ויש מהן ל
אין לו לכהנים ושואל מה חשיב לה פירכה ל' נמי מנחת המנחה נפק
הכנים ומנחת כהן משום דהוא עיקר פלוגמיהו דפלגיני דב' גמתי
מורה אחת לכל המנחות ושמא משום דכתיב התם והרים ממנו בק
קמיה וטעמות שמן ולבונו וזכות סולת לאשוקי מנחת כהנים ומ
דאין טעונות שמן ולזבית ולא מנחת העומר דסולת משמע חטין

עין משפט
גר מצוה

סדר א' חיי' פירוש מהל' תעשה
התרמנות הלכה ו':

שיימה מקובצת

(8) תרבות עליו שכן נמחק:
 (9) חופש (10) גישה הנבנה
 (11) תרבות: (12) גיש אומר כי
 תרבותן מלא (הוא) פלמי
 פלמי דלא אסור כדן דכני
 פלמי כדן יול והיו רבי
 יהודה אומר כנארי רבי
 (13) קרא (תלמן) קרא למס
 שתי הלחם ולחם הפנים
 ונמכת דגוש ומנחת דב
 משיח ומנחת סופים מלאה
 הלוצא שתי הלחם ולח
 הפנים והקרבא הלוצא
 מנחת סופים והניח הלוצא
 מנחת סופים ומנחת דב
 יול יהודה מלא
 לדישה חאניני רבה אלא
 עזריא רב חשיתון סבי
 מביא לא נשאר אלא רבי
 קרא והקרבא והנישה
 ומסכתא טעול לא חד
 הלוצא שתי הלחם ולח
 הפנים ורבי הלוצא מנחת
 סופים אבל מנחת סופים
 ומנחת דב משיח מסכתא
 לא חשיתון חאניני רבה

[illegible]

(א) נראה ד"ל ולאו לחימר קאמי וכו' עד של הכנים אינן היינו כן וכו'.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones